

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 20Csp/60/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8117205174
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 05. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marek Bujňák
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2018:8117205174.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov, sudcom JUDr. Marekom Bujňákom, v právnej veci žalobkyne Ľ. Č., nar. XX.X.XXXX, bytom J. XXX, XXX XX G., právne zastúpenej JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom ul. Sov. hrdinov 163/66, Svidník, proti žalovanej Všeobecná úverová banka, a.s., Mlynské nivy 1, 829 90 Bratislava, IČO: 31 320 155, právne zastúpenej advokátskou kanceláriou ČERNEJOVÁ&HRBEK, s.r.o., so sídlom Kýčerského 7, 811 05 Bratislava, IČO: 36 857 513, o vydanie bezdôvodného obohatenia, taktó

rozhodol:

I. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobkyni sumu 792,05 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 792,05 eura od 28.4.2017 do zaplatenia a to všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Žalovaná je povinná nahradiť žalobkyni trovy konania v rozsahu 100%, o ktorých výške bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa sa žalobou podanou na súde dňa 27.2.2017 domáhala od žalovanej vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 792,05 eura s príslušenstvom.

2. Svoju žalobu odôvodnila tým, že ide o Zmluvu o vydaní Splátkovej karty Quatro č. 31297548 zo dňa 14.1.2009 so schváleným úverovým rámcem vo výšku 27.000,- Sk (896,24 eura) a mesačnou splátkou vo výške 900,- Sk (29,87 eura). Keďže sa jedná o spotrebiteľský úver, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať náležitosti podľa § 4 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch a to, adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru, ročnú úrokovú sadzbu, výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, ročnú percentuálnu mieru nákladov a priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Žiadosť vyššie uvedené náležitosti neobsahuje, a preto sa považuje úver za bezúročný a bez poplatkov. Z úverového rámca žalobkyňa vyčerpala finančné prostriedky vo výške 1.202,27 eura a poukázala platby vo výške 1.994,32 eura. Žalovaná sa na jej úkor obohatila o sumu 792,05 eura. O skutočnosti, že sa žalovaná na jej úkor bezdôvodne obohatila sa dozvedela od Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, dňa 23.1.2017. K objektívnej premlčacej dobe poukázala na to, že súdy opakovane posúdili konanie dodávateľov, ktorí porušujú spotrebiteľské právo, ako úmyselné konanie, vedúce k ich bezdôvodnému obohateniu na úkor spotrebiteľov.

3. Vo veci bol vydaný platobný rozkaz, proti ktorému podala žalovaná odpor, ktorý odôvodnila tým, že Zmluva o úvere je platným právnym úkonom uskutočneným v plnom súlade s príslušnými právnymi predpismi a obsahujúcim všetky nevyhnutné náležitosti v zmysle zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb.

o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov, v znení platnom a účinnom v čase uzavretia žalobou napádanéj zmluvy (ďalej len „ZoSÚ“). V odpore popísala postup uzavretia zmluvy, kde klient majúci záujem o poskytnutie bankového produktu/služby kontaktuje spoločnosť, pričom podľa jeho predbežných predstáv je spísaný prvotný dokument - žiadosť o vydanie a používanie pôžičkovej karty (ďalej len „žiadosť“); ak má potenciálny klient do žiadosti pripravenej podľa prvotného kontaktu vpísať ešte ďalšie údaje, žiadosť predstavuje tzv. *invitatio ad offerendum*, t.j. akési vyzvanie potenciálneho klienta zo strany spoločnosti na predloženie ponuky z jeho strany, ktorou sa rozumie vyplnenie ďalších nevyhnutných údajov do žiadosti, ktoré údaje spoločnosť posúdi a rozhodne sa, či nakoniec úver schváli a dôjde tak k uzavretiu zmluvy, alebo neschváli. Žiadosť je následne po prvotnom kontakte s (potenciálnym) klientom spolu so všetkými dokumentmi a informačnými materiálmi zaslaná na adresu (potenciálneho) klienta. Úlohou (potenciálneho) klienta, korešpondujúcou s legitímnym očakávaním spoločnosti v serióznom prístupe, je celú zmluvnú dokumentáciu si nakoniec prečítať (naštudovať) a v prípade pretrvávajúceho záujmu žiadosť podpísať a zaslať späť spoločnosti na posúdenie a dopodpisovanie. Oboma stranami dopodpisovaná zmluva o úvere je však po právnej stránke tvorená nielen žiadosťou, ale aj Obchodnými podmienkami, Cenníkom, a Potvrdzujúcim listom, ktoré dokumenty sú právnou súčasťou zmluvy o úvere a tvoria ju ako jeden celok (ďalej aj „komponenty zmluvy o úvere“). Takáto štruktúra súkromnoprávnej zmluvy, kedy sa zmluva skladá z viacerých dokumentov prítomných buď na jednej, alebo i na viacerých samostatných listinách, je v praktickom živote veľmi bežná, ničím nevybočuje zo zaužívanej praxe v súkromnoprávných vzťahoch (a to ani medzi dodávateľmi a spotrebiteľmi, pričom by sa dalo uvažovať aj nad tým, že takýto spôsob kontraktácie prevažuje). Uvedené bolo už v minulosti potvrdené aj rozhodovacou praxou súdov, napr. rozsudok Najvyššieho súdu Českej republiky zo dňa 27.03.2008, sp. zn. 26 Cdo 2317/2006, v zmysle ktorého: „Princíp, že text psaný pod podpisem nereprezentuje relevantní projev vůle osoby, která se podepsala, se podle soudní praxe (srov. odůvodnění rozsudku Nejvyššího soudu ze dne 27. 4. 2005, sp. zn. 30 Cdo 1190/2004, uveřejněného ve Sbírce soudních rozhodnutí a stanovisek, ročník 2006, sešit 3, pod č. 25) i odborné literatury (srov. Eliáš, K.: Právní úkony na soukromých listinách se zvláštním zřetelem k jejich podepisování, Ad Notám 1996, č. 3, s. 58) vztahuje bezvýjimečně pouze k některým úkonům - typicky k závěti. Ohledně jiných soukromých listin nevládnou požadavky tak rigorózní, neboť je třeba dát přednost vážně míněnému a obsahové nezávadnému projevu vůle před bezúčelnými formalitami; např. součástí písemné uzavřené smlouvy se stávají i ty listiny, označené v rámci smluvních ujednání za součást smluvního textu, ačkoli nebyly podepsány (srov. Eliáš, K: op. cit. s. 59). Rovněž dle judikatury Ústavního soudu základním principem výkladu smluv (právních úkonu) je priorita výkladu, který nezakládá neplatnost smlouvy, před takovým výkladem, který neplatnost smlouvy zakládá, jsou-li možné oba výklady; je tak vyjádřen a podporován princip autonomie smluvních stran a povaha soukromého práva (srov. např. nález Ústavního soudu ze dne 14. 4. 2005, sp. zn. I. ÚS 625/03). Od uvedeného názoru se dovolací soud neodklonil ani v rozsudku ze dne 15. 2. 2007, sp. zn. 26 Cdo 492/2006, a nemá důvod se od něj odklonit ani v projednávané věci.“ Taktiež poukázala na rozsudok Súdneho dvora EÚ zo dňa 9.11.2016 vo veci C-42/15, ktorý uviedol, že „zmluva o úvere nemusí byť nevyhnutne vyhotovená ako jediný dokument, ale všetky náležitosti uvedené v článku 10 ods. 2 uvedenej smernice musia byť vyhotovené písomne alebo na inom trvalom nosiči“.

4. K obligatórnym náležitostiam uviedla, že adresa predávajúce, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť sa nachádza v článku VII. Obchodných podmienok s názvom - Reklamácie. K RPMN uviedla, že pre povahu revolvingu konkrétny výpočet RPMN nie je možné vykonať v čase kontraktácie zmluvného vzťahu. Žalovaná mohla žalobkyni poskytnúť len indikatívny výpočet. Skutočnosť, že v niektorých prípadoch nie je vždy možné určiť údaj o RPMN konkrétnym presným číslom vyplýva z viacerých ustanovení ZoSÚ (napr. § 3 ods. 6), vyhlášky Ministerstva financií SR č. 620/2007 Z. z., ktorou sa ustanovuje vzor formulára o zmluvných podmienkach zmluvy o spotrebiteľskom úvere; vo vysvetlivkách v položke 3C je uvedené: „Uvádza sa hodnota RPMN pre ponúkaný spotrebiteľský úver vyčíslená na základe ponuky veriteľa alebo požiadaviek spotrebiteľa. Pri spotrebiteľskom úvere poskytovanom prostredníctvom kreditnej karty (revolvingového úveru), pri ktorom nie je možné určiť RPMN sa riadok nevyplní.“ a rozhodovacej praxe súdov (rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 27.01.2011, sp. z rozsudok Krajského súdu v Trnave zo dňa 10.12.2013, sp. zn. 9Co/94/2013n. 6Co 95/2010, rozsudok Krajského súdu v Nitre zo dňa 28.2.2017, sp. zn. 6Co/148/2016, rozsudok Okresného súdu Zvolen zo dňa 26.5.2016, sp. zn. 15C/26/2016). Ďalej uviedla, že splátka istiny, úrokov a iného príslušenstva predstavovala celkovo sumu 900,- Sk (29,87 eura), pričom bola nastavená jednotná splatnosť 1.-15. deň v kalendárnom mesiaci. Výklad žalobkyne, podľa ktorého je nutné osobitne rozčleniť údaj o výške, počte a termíne splátok istiny, úrokov a iných poplatkov považuje za nesprávny, príliš formalistický, v ktorom absentuje racionalita s ohľadom na potrebu zmluvného vzťahu. Opäť poukázala na rozsudok Súdneho dvora EÚ zo dňa 9.11.2016 vo veci C-42/15, ktorý uviedol, že „Článok 10 ods.

2 písm. h) a i) smernice 2008/48 sa majú vykladať v tom zmysle, že zmluva o úvere na dobu určitú stanovujúca amortizáciu istiny po sebe nasledujúcimi splátkami nemusí vo forme amortizačnej tabuľky spresňovať, aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie tejto istiny. Tieto ustanovenia v spojení s článkom 22 ods. 1 tejto smernice bránia tomu, aby členský štát stanovil takúto povinnosť vo svojej vnútroštátnej právnej úprave.“ Pokiaľ ide o konečnú splatnosť tak v tomto prípade však ide o zmluvu uzavretú na dobu neurčitú, ktorej predmetom je revolvingový úver, t.j. svojou povahou neustále dopĺňaný a čerpaný úver. Je zrejmé, že údaj o konečnej splatnosti je v tomto prípade vopred nedosiahnuteľný, nakoľko jeho hodnota je závislá primárne od spôsobu, frekvencie a výšky čerpania a splácania úverových prostriedkov zo strany spotrebiteľa, čo dopredu spoločnosť nevie určiť ani odhadnúť. Článok X., bod 60,61. Nakoniec vzniesla námietku premlčania.

5. Súd vykonal dokazovanie výsluchom žalobkyne, listinnými dôkazmi a to Žiadosťou o vydanie splátkovej karty Quatro na č.l. 4, Výpisom zo splátkovej karty Quatro na č.l. 5-9, Prehlásením Združenia na ochranu občana a spotrebiteľa HOOS na č.l. 10, Odporom žalovaného na č.l. 21-28, Schválením žiadosti o splátkovú kartu Quatro na č.l. 30, Obchodnými podmienkami pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet vydávaných Všeobecnou úverovou bankou a.s. v spolupráci so spoločnosťou Consumer Finance Holding a.s. na č.l. 31-33, Cenníkom VUB a.s. pre produkty vydávané v spolupráci so spoločnosťou Consumer Finance Holding a.s. na č.l. 36-47, Rozsudkom Okresného súdu Prešov 29Csp/9/2017 na č.l. 61-68, rozsudkom Okresného súdu Prešov na č.l. 69-78, Rozsudkom Krajského súdu v Nitre na č.l. 79-91 a zistil tento skutkový stav:

6. Zo žiadosti o vydanie nákupnej karty Quatro vyplýva, že žalobkyňa dňa 2.1.2009 požiadala žalovanú o vydanie kreditnej karty s úverovým rámcom: 27.000,- Sk (896,24 eura), mesačnou splátkou: 900,- Sk (29,87 eura). Žalovaná žiadosť schválila dňa 10.1.2009. Podľa žiadosti, prijatím žiadosti a schválením žiadosti sa žiadosť stala Zmluvou o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty VÚB, a.s.. Účinnosť Zmluvy je viazaná na splnenie odkladacej podmienky, ktorou je vydanie Potvrdzujúceho listu klientovi. Obchodné podmienky, cenník a potvrdzujúci list sú súčasťou Žiadosti/Zmluvy.

7. V žiadosti sa nachádza indikatívny výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov pri schválenej ročnej úrokovej sadzbe 22,68%, ktorá zostane po celú dobu zmluvného vzťahu nezmenená, pričom klient použije kartu na nákup tovaru u obchodníka vo výške 1.500,- Sk (49,79 eura) dňa 1.1.2009, na výber hotovosti z bankomatu vo výške 1.000,- Sk (33,19 eura) dňa 1.1.2009 a splatí dlžný zostatok vo výške 2.568,13 Sk (85,25 eura) dňa 15.2.2009. Ročná percentuálna miera nákladov v takom prípade 24,37%.

8. Podľa výpisov zo Splátkovej karty Quatro žalobkyňa vyčerpala finančné prostriedky vo výške 1.202,27 eura a poukázala platby vo výške 1.994,32 eura.

9. Podľa potvrdzujúceho listu zo dňa 20.1.2009 bol žalobkyni schválený úverový rámec vo výške 896,24 eura so štandardnou mesačnou splátkou 29,87 eura, ročnou úrokovou sadzbou 22,68%. Termíny splátok boli stanovené 1. - 15. deň v kalendárnom mesiaci (presný termín splátky je 45. deň od 1. dňa predchádzajúceho mesiaca a bude uvedený vo výpise).

10. Z prehlásenia Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS zo dňa 23.1.2017 vyplýva, že združenie žalobkyňu dňa 23.1.2017 informovalo, že došlo k bezdôvodnému obohateniu zo strany veriteľa.

11. Žalobkyňa pri svojom výsluchu uviedla, že mala finančné problémy, preto si vzala pôžičky. Od združenia, ktoré pomáha ľuďom, sa dozvedela, že keď nerozumie niektorým zákonom, tak jej pomôžu. Združeniu dala všetky doklady, prešli si to a oni jej pomáhajú. Povedali jej, ktoré pôžičky má splatiť a o pôžičkách, kde zaplatila viac, že jej tieto finančné prostriedky môžu vrátiť, keďže tam došlo k porušeniu zákona. K zmluve jej povedali, že tam neboli uvedené všetky náležitosti. Všetko sa udialo minulého roku alebo v roku 2016. Nakoniec uviedla, že má vyštudovanú Strednú odbornú školu, je vyučená obuvníčka.

12. Zistený skutkový stav súd takto právne posúdil:

13. Podľa § 52 ods.1,2,3,4 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy (ďalej len ako „OZ“), Spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odišné zmluvné dojednania alebo dohody,

ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

14. Podľa § 54 ods. 1,2 OZ, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

15. Podľa § 1 ods. 3 ZoSÚ, zákon sa nevzťahuje ani na úver formou povoleného prečerpania peňažných prostriedkov na bežnom účte poskytnutý bankou iným spôsobom ako na kreditnú kartu; tým nie je dotknuté ustanovenie § 3 ods. 6.

16. Podľa § 2 písm. a) ZoSÚ, na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme,.

17. Podľa § 2 písm. b) ZoSÚ, na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom,.

18. Podľa § 4 ods. 1 ZoSÚ, Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná, pričom spotrebiteľ dostane jedno vyhotovenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

19. Podľa § 4 ods. 2 ZoSÚ, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí⁶⁾ musí obsahovať

- a) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu,
- b) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- c) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa v okamihu odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- d) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- e) celkovú výšku a menu poskytnutého spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- f) v prípade odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu, opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo poskytnutej služby,
- g) konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru,
- h) ročnú úrokovú sadzbu; v prípade variabilnej ročnej úrokovej sadzby zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať podmienky zmeny variabilnej ročnej úrokovej sadzby, ako aj index alebo referenčnú sadzbu, ktoré sa vzťahujú na pôvodnú variabilnú ročnú úrokovú sadzbu,
- i) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- k) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 7a ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok,
- l) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- m) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c) prvom až piatom bode, ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; pričom sa uvedie výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad,
- n) oprávnenie spotrebiteľa na zníženie celkových nákladov na spotrebiteľský úver pri jeho splatení pred lehotou splatnosti podľa § 6 a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti,

- o) upozornenia týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- p) práva spotrebiteľa podľa § 7,
- q) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- r) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- s) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 8 ods. 1.

20. Podľa § 4 ods. 3 ZoSÚ, pri nesplnení podmienok podľa odseku 2 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe

- a) poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo
- b) dodaný tovar, alebo poskytnutá služba.

21. Podľa § 451 ods.1, 2 OZ, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

22. Z ustanovenia § 517 ods. 1, 2 OZ vyplýva, že dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis. Týmto vykonávacím predpisom je nariadenie vlády SR č. 87/1995 Z. z..

23. Podľa § 10c uvedeného nariadenia ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

24. V zmysle § 3 nariadenia v znení účinnom do 31.1.2013 výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

25. Podľa § 100 ods.1, 2, 3 OZ právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať. Premlčujú sa všetky majetkové práva s výnimkou vlastníckeho práva. Tým nie je dotknuté ustanovenie § 105. Záložné práva sa nepremlčujú skôr, než zabezpečená pohľadávka. Nepremlčujú sa takisto práva z vkladov na vkladných knižkách alebo na iných formách vkladov a bežných účtoch, pokiaľ vkladový vzťah trvá.

26. Podľa § 107 ods. 1,2 OZ Právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. Najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

27. Súd sa prvom rade zaoberal vznesenou námietkou premlčania. Žalobkyňa sa podanou žalobou domáhala vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 792,05 eura s príslušenstvom, preto je potrebné na premlčanie aplikovať ust. § 107 OZ. Pri premlčaní práva na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia je ustanovená kombinovaná premlčacia doba, a to subjektívna a objektívna. Subjektívna dvojiročná premlčacia doba začína plynúť od okamihu, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. Objektívna premlčacia doba začína plynúť od okamihu, keď k bezdôvodnému obohateniu skutočne (fakticky) došlo, a to bez ohľadu na to, či oprávnený o ňom vedel alebo nie. Z vykonaného dokazovania a to z prehlásenia združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS a výsluchu žalobkyne súd zistil, že žalobkyňa sa o vzniku bezdôvodného obohatenia dozvedela najskôr až v mesiaci január 2017, kedy ju Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS informovalo o náležitostiach spotrebiteľských zmlúv. V danom prípade súd zastáva názor, že sa nejedná o jednoduchú právnu otázku, ktorú priemerný spotrebiteľ (žalobkyňa) vie posúdiť už pri podpise zmluvy, a preto súd nemá dôvod neveriť prehláseniu, že sa o bezdôvodnom obohatení dozvedela až od vyššie spomínaného združenia. Pre začiatok plynutia subjektívnej premlčacej doby sa vyžaduje skutočná, preukázateľná vedomosť o vzniku bezdôvodného obohatenia, čo v danom prípade nastalo najskôr v mesiaci január 2017. Navyše ak by žalobkyňa mala vedomosť o bezdôvodnom obohatení už pri platení

jednotlivých splátok tak je nelogické, aby splatila úver v plnej výške. Ak teda žalovaná nepreukázala, že sa žalobkyňa dozvedela o bezdôvodnom obohatení skôr, súd vychádzal z predloženého prehlásenia združenia na ochranu občana HOOS. Žaloba bola podaná na súd dňa 27.2.2017, t.j. v 2 ročnej subjektívnej premlčacej dobe. Pokiaľ ide o objektívnu premlčaciu dobu tak je povinnosťou žalovanej ako banky poznať a dodržiavať právne predpisy vzťahujúce sa na poskytovanie úverov. Neuvedenie náležitosti v zmysle ZoSÚ nemožno hodnotiť inak ako konanie zamerané na získanie bezdôvodného obohatenia bez právneho dôvodu. V danom prípade je teda 10 ročná objektívna premlčacia doba. Keďže podľa výpisu zo splátkovej karty Quatro prvý krát k preplateniu úveru došlo dňa 16.2.2012 a žaloba bola podaná na súd dňa 27.2.2017, t.j. v 10 ročnej objektívnej premlčacej dobe, súd dospel k záveru, že nárok žalobkyne nie je premlčaný.

28. Súd sa následne zaoberal vecou samou. Na základe vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že žaloba je dôvodná. Posudzovaný právny vzťah je od svojho vzniku právnym vzťahom založeným spotrebiteľskou zmluvou. Žalovaná bola od uzavretia zmluvy v postavení dodávateľa a žalobkyňa v postavení spotrebiteľa. Právny vzťah strán súd posúdil podľa noriem spotrebiteľského práva, a to podľa osobitného právneho predpisu zákona o spotrebiteľských úveroch a všeobecného právneho predpisu Občianskeho zákonníka. Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí okrem všeobecných náležitostí povinne obsahovať osobitné náležitosti podľa § 4 zákona o spotrebiteľských úveroch. Zákon absenciu niektorých náležitostí vymedzených v citovanom zákonom ustanovení nespája s následkom neplatnosti zmluvy o úvere, avšak poskytuje spotrebiteľovi ochranu.

29. Z ustanovenia § 1 ods. 3 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch vyplýva, že tento zákon sa vzťahuje aj na úver poskytnutý formou kreditnej karty. Súd z vykonaného dokazovania zistil, že Zmluva (žiadost') neobsahuje údaj podľa § 4 ods. 2 písm. j) - a to ročnú percentuálnu mieru nákladov. Žalovaná vo svojom vyjadrení uviedla, že pri revolvingovom úvere nie je možné RPMN uviesť, pričom poukázala na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove zo dňa 27.01.2011, sp. zn. 6Co 95/2010. Súd sa však s týmto názorom nestotožňuje. Je zrejme, že údaj o RPMN sa dá určiť na začiatku revolvingového vzťahu, pretože v tomto období výška úveru, úroky, poplatky a obdobie úverového vzťahu vychádza z počtu splátok, ktoré sú vlastne v tomto čase zistiteľné. Súd poukazuje na rozhodnutie KS Prešov aj na názor Krajského súdu v Prešove vyjadrený v odôvodnení uznesenia zo dňa 21.5.2013 sp.zn. 5Co/78/2013: „K odvolacej námietke žalobcu, že pri revolvingovom úvere nie je možné vopred určiť výšku ročnej percentuálnej miery nákladov, ako aj ďalšie údaje, závislé od výšky čerpanej sumy, pretože sa úver v rámci poskytnutého úverového rámca čerpá na základe vôle odporcu, a tým sa menia relevantné údaje pre výpočet RPMN, odvolací súd konštatuje, že túto námietku považuje za nedôvodnú v celom rozsahu. Zo spisu nepochybne vyplýva, že výška poskytnutého úveru bola vopred známa, o čom svedčí aj tvrdenie žalobcu v odvolaní (bod II., 3. odsek), že na základe uzavretej Zmluvy o RÚ poskytol žalobca žalovanej revolvingový úver s úverovým rámcom vo výške 1991,64 eur (pôvodne dohodnutý úverový rámec vo výške 30 000,- Sk bol na základ žalovanej zo dňa 26.02.2008 navýšený o 30 000,- Sk na konečnú sumu 60 000 Sk, t.j. 1.991,64 eur). V prípade revolvingového úveru v čase poskytnutia revolvingu sú známe všetky premenné, a teda nie je daná žiadna prekážka vypočítať ročnú percentuálnu mieru nákladov. Pri revolvingu je suma poskytovaného úveru známa, a túto v ustálenej výške poskytuje veriteľ, preto nemôže obstať tvrdenie žalobcu, že pri revolvingovom úvere výšku sumy určuje spotrebiteľ svojim úkonom.“ Nemožno taktiež súhlasiť so žalovanou, že si splnila svoju povinnosť indikatívnym výpočtom RPMN, ktorý je uvedený v žiadosti. Žalovanou citované rozhodnutie Krajského súdu v Trnave, predpokladá akúsi „vzorovú“ RPMN ak by spotrebiteľ čerpal úverový rámec naraz a následne splácal dohodnuté splátky bez ďalšieho opakovaného čerpania. Indikatívny výpočet však vychádzal z čerpania sumy 2.500,- Sk, ktorú spotrebiteľ splatí v 45 deň. Je preto nepochybné, že pri takomto čerpaní je nižšia RPMN ako by bola, ak by sa RPMN vypočítala pri čerpaní úverového rámca naraz.

30. Za ďalší dôvod, pre ktorý súd úver pokladal za bezúročný a bez poplatku, bolo neuvedenie ročnej úrokovej sadzby. V tejto súvislosti súd poukazuje na rozhodnutie Krajského súdu Žilina zo dňa 7.9.2016, sp. zn. 7Co/244/2016, ktorý v obdobnej veci uviedol: „K uvedenému je potrebné konštatovať, že zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje údaj o ročnej úrokovej sadzbe. Táto ročná úroková sadzba je uvedená iba za podpismi účastníkov zmluvy pri príkladnom výpočte RPMN, ako je to vyššie konštatované. Údaj o ročnej úrokovej sadzbe úveru je pre spotrebiteľa dôležitým údajom z hľadiska jeho vedomostí o nákladovosti úveru (v časti úroku, ktorý možno považovať za podstatnú, dominantnú zložku celkových nákladov úveru). Preto je z hľadiska ochrany spotrebiteľa na mieste požiadavka na jednoznačnosť a prehľadnosť tohto údaja a musí byť obsahom zmluvy, ku ktorej účastníci

zmluvy pristúpia a potvrdia ho svojim podpisom. To, že je v úverovej zmluve daný údaj uvedený až za podpismi účastníkov zmluvy, je nutné považovať vo svojich dôsledkoch ako absenciu údajov o ročnej úrokovej sadzbe, čo má tiež za následok bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru.“ Súd sa s týmto názorom v celom rozsahu stotožňuje. Pokiaľ žalovaná poukazuje na to, že ročná úroková sadzba je uvedená v potvrdzujúcom liste a cenníku tak podľa názoru súdu takéto uvedenie nemožno považovať za naplnenie zákonnej požiadavky, podľa ktorej úroková sadzba má byť súčasťou písomnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere. K tomu súd poukazuje na rozsudok Krajský súd v Prešove zo dňa 13.06.2013, sp. zn. 6Co/135/2012, ktorý konštatoval, cit. „Odhladnuc od nedostatku písomnej formy odvolací súd už v minulosti judikoval, že všeobecné obchodné podmienky, ak sa majú stať súčasťou zmluvy, môže sa to udiť prostredníctvom transparentnej inkorporačnej doložky. Netransparentnú inkorporačnú doložku zároveň judikoval ako neprijateľnú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve. O netransparentnú inkorporačnú doložku ide aj vtedy, ak ju súd uvedie menším písmom ako zmluvné podmienky predstavujúce podstatné zložky zmluvy. K tomuto názoru pristúpil odvolací súd z dôvodu, že práve inkorporačná doložka môže privodiť závažné následky pre spotrebiteľa a predmetná vec je toho príkladom. Spotrebiteľ sa môže domnievať (postačí hrozba takéhoto rizika), že menšie písmo obsahuje text, ktorému nemusí pripisovať až tak dôležitý význam. V spojení s úplne miniatúrnym písmom, pri čítaní ktorého sa stráca orientácia a vyžadujú sa pomôcky (lupa, pravítko a pod.), práve menšie písmo môže spotrebiteľa odradiť od sústredenia sa pri uzatváraní zmluvy. Ide o nevhodné predkladanie zmluvných podmienok a uvedenie menšieho písma hodnotí odvolací súd ako nepochopiteľný a ako nie dobrý úmysel, ktorému za žiadnych okolností nemieni poskytnúť ochranu. K drobnému písmu porov. nález I. ÚS 342/09 (ČR). V bežnom živote sa zväčšenému textu pripisuje záujem autora pripísať mu väčší význam. Opačne text s menším písmom môže indikovať menej podstatný obsah zmluvy. V spojení s rozsiahlymi podmienkami písané takmer nečitateľným drobným písmom tak existuje nezanedbateľné nebezpečenstvo, že priemerný spotrebiteľ podcení takúto časť textu. Neprijateľné podmienky nie sú taxatívne vypočítané a súdna prax ich môže judikovať so zreteľom na skutkové a právne okolnosti prípadu. Súdny členský štátov môžu judikovať, ktoré zmluvné podmienky sú nekalé (porov. C 237/02, *Freiburger Kommunalbauten* cit. „Vnútroštátnemu súdu prislúcha určiť, či zmluvná podmienka, ako je tá, ktorá je predmetom sporu vo veci samej, spĺňa kritériá požadované na to, aby ju bolo možné kvalifikovať v zmysle článku 3 ods. 1 smernice 93/13 ako nekalú.“ Neprijateľná inkorporačná doložka nemohla privodiť viazanosť všeobecných obchodných podmienok.“ V predmetnej zmluve je inkorporačná doložka výrazne menším písmom ako podstatné časti zmluvy, ktoré sú navyše uvedené v rámečkoch, čo nepochybne zvyšuje riziko, že malému písmu spotrebiteľ nepripisuje tak dôležitý význam ako iným častiam zmluvy. Súd preto inkorporačnú doložku, podľa ktorej Obchodné podmienky, cenník a potvrdzujúci list sú súčasťou Žiadosti/Zmluvy považoval za neplatnú. S poukazom na neplatnú inkorporačnú doložku v zmluve (žiadosti) absentuje aj údaj o adrese predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, ktorý sa nachádza iba v obchodných podmienkach.

31. Pokiaľ ide o priemernú RPMN tak v čase uzatvorenia zmluvy súd táto nebola zverejnená, a preto ju žalovaná nemohla uviesť v zmluve, avšak súd poukazuje na to, že v zmysle vyhlášky Ministerstva financií SR č. 620/2007 Z. z., ktorou sa ustanovuje vzor formulára o zmluvných podmienkach zmluvy o spotrebiteľskom úvere je vo vysvetlivkách v položke 3D je uvedené: „Uvádza sa priemerná hodnota RPMN pre podobný spotrebiteľský úver alebo priemerná hodnota úrokovej miery pre kreditné karty platná ku dňu poskytnutia formulára spotrebiteľovi, ktorá je uverejnená podľa S 7a ods. 2 zákona.“ Priemerná hodnota úrokovej miery pre kreditné karty podľa súhrnných informácií o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za 1. štvrtrok 2009, bola vo výške 19,33%. Súd preto zastáva názor, že ak nebola zverejnená priemerná hodnota RPMN, spotrebiteľ mal byť informovaný o priemernej hodnote úrokovej miery.

32. Vzhľadom na uvedené je preto nutné spotrebiteľský úver pokladať za bezúročný a bez poplatkov. Medzi stranami nebolo sporné, že žalobkyňa vyčerpala finančné prostriedky vo výške 1.202,27 eura a poukázala platby vo výške 1.994,32 eura. Žalovaná sa teda na úkon žalobkyne bezdôvodne obohatila o sumu 792,05 eura (1.994,32 eura - 1.202,27 eura), a preto ju súd zaviazal na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 792,05 eura.

33. Dlh, vzniknutý bezdôvodným obohatením je dlhom, ktorého zročnosť nie je určená právnym predpisom, alebo rozhodnutím súdu, alebo nevyplýva z dohody účastníkov, a preto je dlžník, v tomto prípade žalovaná, podľa § 563 OZ povinná splniť dlh prvého dňa potom, čo ju veriteľ o plnenie požiadal. Za prvú výzvu na vydanie bezdôvodného obohatenia súd považoval doručenie platobného rozkazu

žalovanej, a preto sa nasledujúci deň dostala žalovaná do omeškania. Súd preto zaviazal žalovanú na zaplatenie úroku z omeškania vo výške 5% ročne (uplatnený úrok z omeškania v zmysle zásady non ultra petitem) zo sumy 792,05 eura od 28.4.2017 až do zaplatenia.

34. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods.1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového konania, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Žalobkyňa mala v konaní plný úspech, a preto jej súd priznal náhradu trov konania v rozsahu 100%, o ktorých výške bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku. Existencia dôvodov pre výnimočné nepriznanie náhrady trov konania nebola žalovanou tvrdená a v zmysle § 257 CSP ani zo spisu nevyplynula..

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia písomne na Krajský súd v Prešove cestou tunajšieho súdu.

Z odvolania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a musí byť podpísané. Odvolanie musí ďalej obsahovať, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov tak, aby jeden zostal na súde a každá zo strán dostala jeden rovnopis.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, pri ktorom vznikla poplatková povinnosť zaplatiť súdne poplatky, trovy trestného konania, pokuty, svedočné, znalečné a iné náklady súdneho konania, vedie sa výkon rozhodnutia z úradnej moci (zákon č. 65/2001 Z.z. o správe a vymáhaní súdnych pohľadávok v znení neskorších predpisov).